

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ذُعَاهُ
رُزْوِ رُزْوِي

وساچه

«هو الرزاق»

انسان موجودی مرکب از جسم و روح می‌باشد در نتیجه اگر جهت همه فعالیت‌ها و تلاش‌هایش تنها به سمت و سوی رسیدن به مادیات باشد به تدریج به حس عدم خوشبختی و عدم رضایتمندی می‌رسد و چه بسا انسانهای بی‌شماری در جهان که از لحاظ مادی بسیار غنی هستند اما باز هم احساس پوچی و تنهایی می‌کنند.

آرامش کلید گمشده انسان امروزیست که در دنیای رنگارنگ طعم‌ها و لذت‌های مصنوعی و اسانس‌های زودگذر، مدام از این در به آن در

به دنبال آن می‌گردد و مهم‌ترین علت عدم آرامش در عصر کنونی دو چیز است:

۱. رنگ باختن معنویت و عدم توجه به خدا.

۲. عدم دقت در کسب روزی حلال.

در میان گدازه‌های آتشین گناه، غوطه‌ور شدن در دریای خنک معنویت و اعتماد به خدا، آرامش توأم با ثروت‌مند شدن می‌باشد.

رسول اکرم ﷺ در این باره می‌فرماید:

«مَنْ أَرَادَ أَنْ يَكُونَ أَعْنَى النَّاسِ فَلْيَكُنْ بِمَا فِي يَدِ اللَّهِ

أَوْثَقَ مِنْهُ بِمَا فِي يَدِ غَيْرِهِ»^(۱).

«هر که دوست دارد ثروت مندترین مردم باشد، باید

اعتمادش به آن چه در دست خداست بیشتر از آن چه

در دست دیگران است باشد».

قناعت بزرگ‌ترین ثروت و سرمایه برای انسان می‌باشد.

۱. اصول کافی: ج ۲، ص ۲۰۸.

امیر مؤمنان علیه السلام در این باره فرمودند:

«لَا أَعَزُّ مِنْ قَانِعٍ»^(۱).

«هیچ کس از شخص قانع، عزیز تر نیست».

کسی که به آن چه خدا برای او مقدر کرده است راضی نباشد خواه ناخواه چشم طمع به مال دیگران خواهد داشت که در نتیجه، دست نیاز به سوی آنان دراز خواهد کرد و این خود موجب ذلت و خواری او می‌گردد و نوعی نگرانی و تشویش خاطر برایش دارد.

در نتیجه بهترین راه این است که به آنچه خدای متعال روزی و مقدر او فرموده است راضی باشیم و آن‌گونه که امام سجّاد علیه السلام از خدا می‌خواهد ما نیز از او درخواست کنیم:

«... وَاجْعَلْ ذَلِكَ سَبَباً لِقِنَاعَتِي بِمَا قَضَيْتَ»^(۲).

«پروردگارا! به من کمک کن تا بر روزی خویش که با

رضای تو مقرون است قناعت کنم».

۲. صحیفه سجّادیه: دعای ۱۴.

۱. عیون الحکم والمواعظ: ص ۵۳۲.

ناگفته نماند همه موجودات در نظام هستی دارای روزی مقدر هستند و در دیوان الهی هیچ موجودی بدون روزی نیست.

«وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا»^(۱).

«هیچ جنبده‌ای در زمین نیست جز آن‌که روزی آن بر خداست».

اما از این نکته نباید غفلت ورزید که تضمین روزی بدان معنی نیست که روزی هر کس را در خانه‌اش می‌آورند و یا از آسمان نازل می‌کنند بلکه مقصود این است که در عالم طبیعت منابع روزی جانداران پیش‌بینی شده است و انسان باید برای کسب رزق خود تلاش کند البته تلاشی در سایه توکل بر خداوند.

به راستی چه عواملی سبب زیاد شدن رزق و روزی ما می‌گردد؟ آیا دلمان می‌خواهد روزی حلال فراوان به همراه آرامش در این دنیا و آرامش ابدی در عالم آخرت داشته باشیم؟

۱. سوره هود: ۶.

با مراجعه به آیات قرآن و روایات معصومین علیهم السلام می توان به عوامل زیاد شدن رزق و روزی پی برد که برخی از آن ها عبارتند از:

۱. تقوا و پرهیز از گناه به عنوان مهم ترین عامل مطرح می باشد.

«وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا * وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا». (۱)

«هر کس تقوا داشته باشد و حریم الهی را نگه داری کند خدا برای او راه گریزی قرار می دهد و از آن جا که گمان ندارد او را روزی می دهد و هر که در هر امر بر خدا توکل کند خدا او را کفایت خواهد کرد که خداوند رساننده فرمائش هست و بر هر چیز قدر و اندازه ای مقرر داشته است».

۲. استغفار و توبه که وسیله ای برای فراوانی روزی و رحمت الهی می باشد.

۱. سوره طلاق: ۲ و ۳.

۳. صلۀ رحم .

۴. تمیز نگه داشتن خانه .

۵. اداء امانت .

۶. اوّل وقت و سر ساعت به دنبال روزی رفتن .

و از جمله عوامل کاهش روزی نیز می توان به موارد ذیل اشاره کرد:

۱. ناسپاسی و کفران نعمت .

۲. بی پروایی و گناه .

۳. خوردن غذا با حالت جنابت .

۴. بی حرمتی کردن به خُردهٔ نان .

۵. باقی گذاشتن تار عنکبوت در منزل .

۶. دروغ گفتن .

۷. گوش کردن به موسیقی های ناپسند .

۸. قطع رحم .

کتاب حاضر با نام «دعای رزق و روزی» که به عنوان کامل ترین

و مستندترین کتاب در زمینهٔ دعاهاى توسعهٔ رزق و روزی می باشد

شامل دعاهایی ناب از معصومین علیهم السلام پیرامون این موضوع مهم و حیاتی در زندگی انسان است و تقدیم محضر تان می‌گردد. دعاهایی دربارهٔ توسعه روزی، اداء دین، کمک خواستن از خداوند برای پرداخت قرض و بیان استغفاری از امیر مؤمنان علیه السلام. همچنین لازم به ذکر است که در ترجمهٔ روایات از ترجمهٔ جناب آقای جواد قیومی اصفهانی نیز کمک گرفته شده است. امید است مورد استفادهٔ خوانندگان محترم قرار گیرد.

هیئت تحریریه بنیاد بین المللی دعا

پیامبر اکرم
صلی الله علیه و آله

خداوند متعال در شب معراج به پیامبر خویش فرمود:
ای محمد! هر که در دنیا گرفتار فقر و نداری شود و
بخواهد از آن رهایی یابد باید به درگاهم آمده و بگوید:

يَا مَحَلَّ كُنُوزِ أَهْلِ الْغِنَىٰ وَيَا مُغْنِيَّ أَهْلِ الْفَقَاةِ مِنْ سَعَةِ تِلْكَ
الْكُنُوزِ بِالْعَائِدَةِ إِلَيْهِمْ وَالنَّظَرِ لَهُمْ، يَا اللَّهُ لَا يُسَمَّىٰ غَيْرُكَ إِلَّا هَاءَ
إِنَّمَا الْأَلِهَةُ كُلُّهَا مَعْبُودَةٌ دُونَكَ بِالْفِرْيَةِ وَالْكَذِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،
يَا سَادَّ الْفَقْرِ وَيَا جَابِرَ الْكَسْرِ وَيَا كَاشِفَ الضَّرِّ وَيَا عَالِمَ
السَّرَائِرِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْحَمْ هَرَبِي إِلَيْكَ مِنْ فَقْرِي،

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْحَالِ فِي غِنَاكَ الَّذِي لَا يَفْتَقِرُ ذَاكِرُهُ أَبَدًا أَنْ
تُعِيدَنِي مِنْ لُزُومِ فَقْرٍ أَنْسَى بِهِ الدِّينَ أَوْ بِسُوءِ غِنَى أُفْتَتِنُ بِهِ
عَنِ الطَّاعَةِ بِحَقِّ نُورِ أَسْمَائِكَ كُلِّهَا أَطْلُبُ إِلَيْكَ مِنْ رِزْقِكَ كَفَافًا
لِلدُّنْيَا تَعْصِمُ بِهِ الدِّينَ لَا أَجِدُ لِي غَيْرَكَ مَقَادِيرُ الْأَرْزَاقِ عِنْدَكَ،
فَانْفَعْنِي مِنْ قُدْرَتِكَ فِيهَا بِمَا تَنْزِعُ بِهِ مَا نَزَلَ بِِي مِنَ الْفَقْرِ
يَا غَنِيُّ يَا مُجِيبُ.

ای محلّ گنج‌های بی‌نیازان! و ای بی‌نیاز کننده
نیازمندان از گستردگی آن گنج‌ها با روی آوردن به آنان و
توجه به ایشان! ای خدا! غیر تو معبود نامیده نمی‌شود،
تمامی با دروغ و تهمت معبود نامیده شده‌اند، معبودی
جز تو نیست. ای بازدارنده از فقر! و ای جبران کننده
چیز شکسته! و ای برطرف کننده ناراحتی! و ای دانای
رازها! بر محمّد و خاندانش درود فرست، و به فرارم از
فقرم به سوی تو رحم نما، به نامت که در بی‌نیازی‌ات
حلول کرده که یاد کننده‌اش هرگز فقیر نگردد، از تو

می‌خواهم، که مرا پناه دهی از همراه شدن با فقری که
 دینم را فراموش کنم، یا همراه شدن با بی‌نیازی زشتی
 که از طاعت و بندگی‌ات دچار فتنه شوم، به حق نور
 تمامی نام‌هایت از روزی‌ات طلب می‌کنم برای دنیا تا
 دینم را حفظ گردانی، کسی را جز تو نمی‌یابم که
 اندازه‌گیری روزی‌ها نزد او باشد، از قدرتت در آن مرا
 بهره‌مند نما آن چه بدان فقری که بر من فرود آمده را از
 من برطرف سازی، ای بی‌نیاز! ای اجابت کننده.

وقتی بنده این دعا را بخواند فقر را از دل و جانش
 برمی‌دارم و لباس بی‌نیازی را بر او می‌پوشانم و او را از
 قانعان قرارش می‌دهم.

خداوند متعال در شب معراج به پیامبر خویش فرمود: ای
 محمد! هر که از امت تو که پرداخت قرض فکر او را
 مشغول کرده است باید به درگاهم آمده و بگوید:

يَا مُبْتَلِيَ الْفَرِيقَيْنِ أَهْلَ الْفَقْرِ وَأَهْلَ الْغِنَى وَجَازِيَهُمْ بِالصَّبْرِ فِي
 الَّذِي ابْتَلَيْتَهُمْ بِهِ، وَيَا مُزَيِّنَ حُبِّ الْمَالِ عِنْدَ عِبَادِهِ وَمُلْهِمَ
 الْأَنْفُسِ الشُّحَّ وَالسَّخَاءَ، وَيَا فَاطِرَ الْخَلْقِ عَلَى الْفُظَاظَةِ وَاللِّينِ
 غَمَمِي دَيْنُ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ وَفَضَحَنِي بِمَنِّهِ عَلَيَّ بِهِ وَأَعْيَانِي
 بَابُ طَلَبَتِهِ إِلَّا مِنْكَ، يَا خَيْرَ مَطْلُوبٍ إِلَيْهِ الْحَوَائِجُ يَا مُفَرِّجَ
 الْأَهَاوِيلِ فَرِّجْ هَمِّي وَأَهَاوِيلِي فِي الَّذِي لَزَمَنِي مِنْ دَيْنِ فُلَانٍ
 بِتَيْسِيرِكُهُ لِي مِنْ رِزْقِكَ، فَاقْضِهِ يَا قَدِيرُ وَلَا تُهِنِّي بِتَأَخُّرِ آدَاءِهِ
 وَلَا بِتَضْيِيقِهِ عَلَيَّ وَيَسِّرْ لِي آدَاءَهُ، فَإِنِّي بِهِ مُسْتَرْقٌ فَافْكُكُ
 رِقِّي مِنْ سَعَتِكَ الَّتِي لَا تَبِيدُ وَلَا تَغِيضُ أَبَدًا.

ای کسی که نیازمندان و بی‌نیازان را آزمایش می‌کند، و
 آنان را به سبب صبرشان در آن چه به ایشان داده پاداش
 می‌دهد! و ای آن که محبت مال را در نزد بندگان
 تزیین داده است، و سخاوت و بخل را در جان‌هایشان
 القا کرده است! و ای آفریدگار مردم بر تندى و نرمی،

قرض فلانی مرا غمگین ساخته، و به سبب آن بر من
مَنّت گذارده و رسوایم نموده و درگاه طلب آن از غیر
راهت بسته است.

ای بهترین کسی که حاجت‌ها از او خواسته می‌شود!
ای گشایندهٔ هول‌ها و ترس‌ها! اندوه و هول‌هایم که از
جهت قرض فلانی بر من وارد شده را بگشا، با آسان
نموده روزی بر من، پس ای توانا! آن را ادا نما، و مرا به
تأخیر در ادای آن، و به تنگ نموده روزی‌ام خوار مگردان،
و ادای آن را برایم آسان نما، به درستی که من
روزی خور تو هستم، بندگی‌ام را از گستردگی آن چه نزد
توست و نابودی ندارد و پایان نپذیرد آزاد نما.

همانا اگر این دعا را بخواند طلبکار را از او منصرف می‌کنم
و خود قرض او را از طرف او پرداخت می‌کنم.

خداوند متعال در شب معراج به پیامبر خویش فرمود: ای

محمد! اگر از امت تو کسی دچار قحطی شود، همانا من
اهل گناه و معصیت را دچار قحطی می‌کنم، همگی به من
پناه آورند و باید ستمکار ایشان به درگاهم بیاید و بگوید:

يَا مُعِينِنَا عَلَى دِينِنَا بِأَحْيَائِهِ أَنْفُسَنَا بِالَّذِي نَشَرَ عَلَيْنَا مِنْ رِزْقِهِ
نَزَلَ بِنَا أَمْرٌ عَظِيمٌ لَا يَقْدِرُ عَلَى تَفْرِيجِهِ عَنَّا غَيْرُ مَنْزِلِهِ يَا مَنْزِلَهُ
عَجَزَ الْعِبَادُ عَنْ فَرَجِهِ فَقَدْ أَشْرَفَتِ الْأَبْدَانُ عَلَى الْهَلَاكِ وَإِذَا
هَلَكَتِ الْأَبْدَانُ هَلَكَ الدِّينُ، يَا دِيَانَ الْعِبَادِ وَمُدَبِّرَ أُمُورِهِمْ
بِتَقْدِيرِ أَرْزَاقِهِمْ، لَا تَحُولَنَّ بِشَيْءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَ رِزْقِكَ وَهَبْتَنَا مَا
أَصْبَحْنَا فِيهِ مِنْ كَرَامَتِكَ لَكَ مُتَعَرِّضِينَ قَدْ أَصِيبَ مَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ
مِنْ خَلْقِكَ بِذُنُوبِنَا، فَارْحَمْنَا بِمَنْ جَعَلْتَهُ أَهْلًا لِذَلِكَ حِينَ تُسْأَلُ
بِهِ يَا رَحِيمُ لَا تَحْسِسْ عَنِ أَهْلِ الْأَرْضِ مَا فِي السَّمَاءِ وَانْشُرْ
عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ وَابْسُطْ عَلَيْنَا كَنَفَكَ وَعُدْ عَلَيْنَا بِقَبُولِكَ وَعَافِنَا
مِنَ الْفِتْنَةِ فِي الدِّينِ وَالدُّنْيَا وَشَمَاتَةِ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ،

يَا ذَا النِّفْعِ وَالضَّرِّ إِنَّكَ إِنْ أَنْجَيْتَنَا فَبِلَا تَقْدِيمٍ مِنَّا لِأَعْمَالٍ حَسَنَةٍ
وَلَكِنْ لِإِثْمَامِ مَا بَنَا مِنَ الرَّحْمَةِ وَالنِّعْمَةِ، وَإِنْ رَدَدْتَنَا فَبِلَا ظُلْمٍ
مِنْكَ لَنَا وَلَكِنْ بِجِنَايَتِنَا، فَاغْفُ عَنَّا قَبْلَ انْصِرَافِنَا وَاقْلِبْنَا بِإِنجَاحِ
الْحَاجَةِ يَا عَظِيمٌ.

ای یاور ما در دینمان! به زنده کردن جان هایمان با آن چه از روزی اش بر ما نازل کرد، امر بزرگی بر ما وارد شده که جز فرود آورنده اش کسی قادر بر برطرف ساختن آن نیست، ای فرود آورنده آن! بندگان از گشایش آن عاجزند، بدن ها در معرض هلاکت قرار گرفته اند، و هر گاه بدن ها هلاک گردند دین نابود می شود.

ای حکم کننده بین بندگان! و تدبیر کننده امورشان به اندازه گیری روزی هایشان! بین ما و روزی ات با چیزی فاصله نینداز، و کرامت هایی که به ما عطا کرده ای را برای ما گوارا گردان، به سبب گناهانمان کسانی از مخلوقات که گناه ندارند دچار مشکل شده اند، پس به ما رحم کن، به حق کسی که او را شایسته آن گرداندی،

در زمانی که بدان سؤال شوی. ای مهربان! آن چه در آسمان است را از ساکنین زمین باز مدار، و رحمتت را بر ما پراکنده ساز، و حفاظتت را بر ما بگستران، و با پذیرشت بر ما بازگرد، و ما را از فتنه در دنیا و دنیا و مسخره کردن کافران سلامت دار، ای صاحب سود و زیان! به درستی که اگر ما را نجات دهی این امر بدون کارهای نیکی است که ما پیشاپیش انجام داده‌ایم، ولیکن به خاطر تمام نمودن رحمتت و نعمتت بر ما می‌باشد، و اگر ما را رد کنی این امر بدون اعمال ظلم و ستم بر ما می‌باشد، ولیکن به خاطر ارتکاب گناهانمان می‌باشد، پس قبل از بازگشتمان ما را ببخشای، و با تحقق خواست ما را بازگردان، ای بزرگ!

اگر به آنچه او را امر کردم دیگری را وارد نکند (و این عمل را خالصانه انجام دهد) قحطی آن منطقه را به رفاه و آسایش تبدیل کرده و سختی‌ها را آسان می‌کنم، زیرا دعای بزرگ و مهمی را به تو آموختم.

این دعا برای «ردّ مظالم» است که حضرت جبرئیل عَلَيْهِ السَّلَامُ به پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ آموخت و فرمود: ای محمد! هر کس که مظلومه‌ای به گردن دارد و در عین حال نمی‌تواند آن را نسبت به شخص مورد نظر، جبران نماید و یا کفاره پردازد، این دعا را بخواند تا خداوند از او بگذرد و شخص مورد نظر را از او راضی نماید. و اما دعا:

يَا نُورَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَا غَوْثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا جَارَ
الْمُسْتَجِيرِينَ أَنْتَ الْمُنزَلُ بِكَ كُلُّ حَاجَةٍ اسْتَغْفِرُكَ وَاتُّوبُ إِلَيْكَ
مِنْ مَظَالِمٍ كَثِيرَةٍ لِعِبَادِكَ قَبْلِي.

اللَّهُمَّ فَإِنَّمَا عَبْدٌ مِنْ عِبِيدِكَ أَوْ أَمَةٌ مِنْ إِمَائِكَ كَانَتْ لَهُ قَبْلِي
مَظْلَمَةٌ ظَلَمْتُهَا إِيَّاهُ فِي نَفْسِهِ أَوْ فِي عِرْضِهِ أَوْ فِي مَالِهِ أَوْ فِي
أَهْلِهِ وَوَلَدِهِ أَوْ غَيْبَةً اغْتَبْتَهُ بِهَا أَوْ تَحَامَلُ عَلَيْهِ بِمَبِيلٍ أَوْ هَوًى

أَوْ أَنْفَةٍ أَوْ حَمِيَّةٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ عَصِيَّةٍ غَائِبًا كَانَ أَوْ شَاهِدًا وَحَيًّا
 كَانَ أَوْ مَيِّتًا فَقَصْرَتْ يَدِي وَضَاقَ وَسْعِي عَنْ رَدِّهَا إِلَيْهِ
 وَالتَّحَلُّلِ مِنْهُ. فَاسْأَلْكَ يَا مَنْ يَمْلِكُ الْحَاجَاتِ وَهِيَ مُسْتَجِيبَةٌ
 بِمَشِيئَتِهِ وَمُسْرِعَةٌ إِلَى إِرَادَتِهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تُرْضِيَهُ عَنِّي بِمَا شِئْتَ مِنْ خَزَائِنِ رَحْمَتِكَ ثُمَّ هَبْهَا لِي مِنْ
 لَدُنْكَ إِنَّهُ لَا تَنْقُصُكَ الْمَغْفِرَةُ وَلَا تَضُرُّكَ الْمَوْهَبَةُ. رَبِّ
 أَكْرِمْني بِرَحْمَتِكَ وَلَا تَهْنِي بِذُنُوبِي إِنَّكَ وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ای نور آسمانها و زمین و ای فریادرس فریاد خواهان و
 ای پناهنده پناه خواهان، تمام حوائج به سوی توست، از
 تو طلب عفو و بخشش می کنم و از مظالم بسیاری که
 از جانب من به بندگان رسیده، به سوی تو بازمی گردم.
 خداوندا! هر کدام از بندگان یا کنیزان که از ناحیه من
 مظلومه ای به آنان رسیده، چه به خودشان، یا آبرو، یا

مال و یا خانواده و فرزندانشان، یا غیبتی دربارهٔ آنها انجام داده‌ام، یا دینی به گردنم دارند، یا اینکه نسبت به آنها دچار خود بزرگ بینی شدم، یا ریا کردم، و یا در حضور و غیبتشان و یا در مرگ و حیاتشان تعصبی به خرج دادم، الآن دستم کوتاه است و توان ادای این حقوق‌ها و حلالیت گرفتن از آنها را ندارم. پس از تو می‌خواهم ای برآورندهٔ حاجات، ای اجابت کنندهٔ دعا به وسیلهٔ مشیت و ارادهٔ خود و ای سریع‌الیراده در برآورده شدن حوائج، بر محمد و خاندان او درود فرست و به آنچه که از خزائن رحمتت می‌خواهی آن صاحب حق را از من راضی گردان، و از جانب خویش بر من رحمت فرست که همانا این مغفرت، چیزی از تو کم نمی‌کند و به موهبت تو آسیبی نمی‌رساند. پروردگارا! بارحمتت مرا اکرام کن و با گناهانم خوار و ذلیل نگردان، همانا مغفرت تو وسیع است ای مهربان‌ترین مهربانان.

امام صادق عَلَيْهِ السَّلَام فرمود: این دعا را پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ آموزش داد:

يَا رَازِقَ الْمُقْلِينَ يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا ذَا الْقُوَّةِ
الْمَتِينِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي وَكْفِنِي
مَا أَهَمَّنِي.

ای روزی دهنده نیازمندان! ای رحم کننده بر فقیران! ای سرپرست مؤمنان! ای صاحب نیروی برتر! بر محمد و خاندانش درود فرست و روزی ام ده، و تندرستم نما، و آن چه برایم مهم است را کفایت کن.

اسماعیل بن عبد الخالق گوید: مردی از یاران پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مدتی خدمت آن حضرت نرسید پس از مدتی آمد رسول خدا به او فرمود: چه چیزی تو را از ما دور کرده است؟

عرضه داشت: بیماری و نداری. حضرت به او فرمود: آیا به تو دعایی نیاموزم که خداوند تو را از بیماری و نداری نجات دهد؟! عرض کرد: چرا ای پیامبر خدا، فرمود: بگو:

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا وَلَا لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَا لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبَّرَهُ تَكْبِيرًا.

نیرو و توانی جز به خدای برتر و والا نیست، توکل کردم بر زنده‌ای که نمی‌میرد، سپاس خدای را سزاست که فرزندی نگرفته، و در فرمانروایی شریکی ندارد، و از خواری سرپرستی برای او نیست، و او را بسیار تکبیر گو.

راوی گوید: طولی نکشید که خدمت پیامبر بازگشت و عرض کرد: ای پیامبر خدا! خداوند بیماری و نداری را از من برد.

پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمود: بنده‌ای نباشد که دچار از بین رفتن مال خویش یا گرفتاری ناگهانی یا تغییر سلامتی‌اش شود و این دعا را بخواند مگر آنکه خداوند متعال خیر دنیا و آخرت را به او عنایت فرماید.

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا وَاحِدُ يَا مَجِيْدُ يَا بَرُّ يَا كَرِيْمُ يَا رَحِيْمُ يَا غَنِيُّ،
تَمِّمْ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَهَبْ لَنَا كَرَامَتَكَ وَالْإِسْنَاءَ عَافِيَتَكَ.

ای زنده! یا پابرجا! ای یگانه! ای بزرگوار! ای نیکوکار!
ای بزرگ! ای مهربان! ای بی‌نیاز! نعمتت را بر ما کامل
گردان، و کرامتت را بر ما ببخشای، و تندرستی‌ات را بر
ما بیوشان.

امام باقر عَلَيْهِ السَّلَام فرمود: مردی خدمت پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رسید و
عرضه داشت: ای پیامبر خدا! من مردی عیالمند و مقرض

هستم و حالم سخت شده است دعایی به من بیاموز که با آن به درگاه خداوند متعال دعا کنم تا به من روزی دهد به مقداری که با آن قرض را ادا کنم و بر تأمین مخارج اهل و عیالم کمک باشم. پیامبر فرمود: ای بنده خدا! وضوی خوب و کاملی بساز سپس دو رکعت نماز بخوان و رکوع و سجودش را کامل و نیکو بجای آور سپس بعد از نماز بگو:

يَا مَاجِدُ يَا وَاحِدُ يَا كَرِيمُ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّ
الرَّحْمَةِ، يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَتَوَجَّهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ
وَرَبِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ،
وَأَسْأَلُكَ نَفْحَةً مِنْ نَفْحَاتِكَ وَفَتْحاً يَسِيراً وَرِزْقاً وَاسِعاً، أَلَمْ بِهِ
شَعْنِي وَأَقْضِي بِهِ دَيْنِي وَأَسْتَعِينُ بِهِ عَلَيَّ عِيَالِي.

ای ستوده! ای یگانه! ای بزرگوار! به وسیله محمد
پیامبر رحمت به سوی تو رو می‌کنم، ای

محمّد! ای پیامبر خدا! به وسیله تو رو می‌کنم به سوی خدا که پروردگار تو و پروردگار هر چیز است، که بر محمّد و خاندانش درود فرستی، و از تو می‌خواهم نسیمی از نسیم‌های رحمت، و گشایشی آسان، و روزی گسترده، که بدان شکاف‌های زندگی‌ام را پر کرده، و قرضم را ادا نموده، و بر تأمین مخارج خانواده‌ام یاری شوم.

پیامبر اکرم ﷺ «آیه ملک»^(۱) را به معاذ بن جبل آموخت و فرمود: [هرگاه] مسلمانی غم و رنج و یا قرضی داشته باشد و این آیه و دعا را بخواند، خداوند اندوهش را برطرف کرده و او را از تنگنا خارج می‌کند و دینش را ادا می‌کند.

۱. (قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ * تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ) «سوره آل عمران، آیات ۲۴ و ۲۵».

يَا رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا، تُعْطِي مِنْهُمَا مَا تَشَاءُ،
وَتَمْنَعُ مِنْهُمَا مَا تَشَاءُ، أَقْضِ عَنِّي دَيْنِي وَفَرِّجْ هَمِّي.

ای مهربان در دنیا و آخرت! و بخشنده در آن دو سرا! آن
چه در آن دو سرا که بخواهی عطا کرده، و آن چه
نخواهی را منع می‌نمایی، قرضم را ادا و اندوهم را
گشایش عطا کن.

اگر به اندازه وسعت زمین، طلا بدهکار باشی، خداوند
قرضت را ادا می‌کند.

امام صادق ع فرمود: مردی محضر پیامبر اکرم ص رسید
و گفت: ای پیامبر خدا! بدهی و وسوسه دل بر من غلبه پیدا
کرده است (دستوری برای رفع آن به من بدهید؟) پیامبر
فرمود: بگو:

تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ

فرمود: آنچه از من می خواهی، نزد من نیست. حضرت زهرا علیها السلام بازگشت. پس از مدتی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله نزد ایشان آمد و فرمود: آنچه را از من طلب کردی بیشتر دوست می داری یا آنچه که در آن خیر است و از آن بهتر می باشد؟ حضرت علی علیه السلام به حضرت زهرا علیها السلام فرمود: بگو آنچه که در آن خیر است و از درخواستت بهتر می باشد. حضرت فاطمه علیها السلام نیز این گونه به پیامبر صلی الله علیه و آله جواب داد. آن حضرت صلی الله علیه و آله هم از دختر خود خواست تا این دعا را بخواند:

اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ مُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ.

خداوندا! ای پروردگار آسمان‌های هفت‌گانه و پروردگار
 عرش عظیم، ای پروردگار ما و پروردگار هر شیء، ای
 نازل‌کننده تورات و انجیل و قرآن عظیم، تو همان ابتدا و
 آغازی هستی که هیچ چیز پیش از تو نیست و تو آخر و
 انتهای هستی که هیچ چیزی بعد از تو وجود ندارد، و
 تو دانای هر ظاهر و هویدایی هستی که هیچ چیز برتر و
 بالاتر از تو نیست و دانای اسرار و رازها و چیزهای
 پنهانی هستی که هیچ چیز پایین‌تر از تو نیست،
 قرض‌ما را ادا کن و ما را از فقر بی‌نیاز کن.

امیر المومنین علیه السلام

دعای آن حضرت درباره طلب رزق و روزی:

اللَّهُمَّ كَمَا صُنْتَ وَجْهِي عَنِ السُّجُودِ لِغَيْرِكَ، فَصُنْ وَجْهِي عَنِ
مَسْأَلَةِ غَيْرِكَ.

خدایا! هم‌چنان که چهره‌ام را از سجده برای غیر خود
حفظ نمودی چهره‌ام را از سؤال از غیر خودت حفظ
فرما.

امام رضا علیه السلام از پدران‌ش از امام سجاد از پدرش امام حسین

- که بر آنان درود باد - نقل می‌کند: روزی در خدمت حضرت علی علیه السلام نشسته بودم که مرد عربی وارد شد و گفت: ای امیرالمؤمنین! مردی هستم عیالوار و از مال دنیا چیزی ندارم؛ امام فرمود: ای برادر عرب! چرا استغفار نمی‌کنی تا حالت اصلاح شود؟ مرد عرب گفت: ای امیرالمؤمنین من بسیار استغفار می‌کنم و حالم تغییر نمی‌کند؛ امام فرمود: خداوند می‌فرماید: «از پروردگارتان آمرزش بخواهید که او بسیار آمرزنده است * از آسمان نعمت را بر ما فرو می‌ریزد * و با اموال و فرزندان شما را کمک کرده و راه‌های روزی برای شما قرار می‌دهد».

من استغفاری به تو یاد می‌دهم که هنگام خواب انجام دهی تا خداوند روزیت را زیاد گرداند؛ استغفار را نوشت و به مرد عرب داد و فرمود: هنگامی که به بستر رفتی، این استغفار را بخوان و گریه کن و اگر گریه‌ات نیامد خود را در حالت آنان قرار بده.

امام حسین - که بر او درود باد - می‌فرماید: در سال بعد مرد

عرب نزد امام آمد و گفت: ای امیرالمؤمنین خداوند نعمتش را بر من تمام نمود تا آن جا که جایی برای قرار دادن حیوانات خود ندارم؛ امام فرمود: ای برادر عرب! بدان سوگند به خدایی که محمد را به حق به رسالت برگزید! هیچ بنده‌ای این استغفار را نمی‌خواند جز آن که خداوند گناهانش را آمرزیده و نیازهای شرعی وی را برآورده می‌کند و به برکت این استغفار مال و فرزندانش افزایش می‌یابد:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ قَوِيَ عَلَيْهِ بَدَنِي بِعَافِيَتِكَ أَوْ نَالَتَهُ قُدْرَتِي بِفَضْلِ نِعْمَتِكَ أَوْ بَسَطْتُ إِلَيْهِ يَدِي بِسَابِغِ رِزْقِكَ أَوْ أَتَكَلَّمْتُ فِيهِ عِنْدَ خَوْفِي مِنْهُ عَلَى أَنْتِكَ أَوْ اِحْتَجَبْتُ فِيهِ مِنَ النَّاسِ بِسِتْرِكَ أَوْ وَثَقْتُ مِنْ سَطْوَتِكَ عَلَيَّ فِيهِ بِحِلْمِكَ أَوْ عَوَّلْتُ فِيهِ عَلَى كَرَمِ عَفْوِكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ خُنْتُ فِيهِ

أَمَانَتِي أَوْ نَجَسْتُ بِفِعْلِهِ نَفْسِي أَوْ اِخْتَطَبْتُ بِهِ عَلَيَّ بَدَنِي أَوْ
 قَدَّمْتُ فِيهِ لَدَّتِي أَوْ اَثَرْتُ فِيهِ شَهَوَاتِي أَوْ سَعَيْتُ فِيهِ لِغَيْرِي أَوْ
 اسْتَعْوَيْتُ إِلَيْهِ مَنْ تَبِعَنِي أَوْ كَايَدْتُ فِيهِ مَنْ مَنَعَنِي أَوْ قَهَرْتُ
 عَلَيْهِ مَنْ عَادَانِي أَوْ غَلَبْتُ عَلَيْهِ بِفَضْلِ حِيلَتِي أَوْ أَحَلْتُ عَلَيْكَ
 مَوْلَايَ فَلَمْ تَغْلِبْنِي عَلَى فِعْلِي إِذْ كُنْتَ كَارِهًا لِمَعْصِيَّتِي فَحَلُمْتَ
 عَنِّي لَكِنْ سَبَقَ عِلْمُكَ فِيَّ بِفِعْلِي ذَلِكَ لَمْ تُدْخِلْنِي يَا رَبِّ فِيهِ
 جَبْرًا وَلَمْ تَحْمِلْنِي عَلَيْهِ قَهْرًا وَلَمْ تَظْلِمْنِي فِيهِ شَيْئًا فَاسْتَغْفِرُكَ
 لَهُ وَاجْمِيعِ ذُنُوبِي. اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ تُبْتُ إِلَيْكَ
 مِنْهُ وَأَقْدَمْتُ عَلَى فِعْلِهِ فَاسْتَحْيَيْتُ مِنْكَ وَأَنَا عَلَيْهِ وَرَهْبْتُكَ
 وَأَنَا فِيهِ تَعَاظَيْتُهُ وَعَدْتُ إِلَيْهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ
 كَتَبْتَهُ عَلَيَّ بِسَبَبِ خَيْرٍ أَرَدْتُ بِهِ وَجَهَكَ فَخَالَطَنِي فِيهِ سِوَاكَ
 وَشَارَكَ فِعْلِي مَا لَا يَخْلُصُ لَكَ أَوْ وَجَبَ عَلَيَّ مَا أَرَدْتُ بِهِ
 سِوَاكَ وَكَثِيرٌ مِنْ فِعْلِي مَا يَكُونُ كَذَلِكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ

ذَنْبٍ تَوَرَّكَ عَلَيَّ بِسَبَبِ عَهْدٍ عَاهَدْتُكَ عَلَيْهِ أَوْ عَقَدِ عَقْدَتَهُ لَكَ
 أَوْ ذِمَّةٍ وَاتَّقْتُ بِهَا مِنْ أَجْلِكَ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ ثُمَّ نَقَضْتُ ذَلِكَ
 مِنْ غَيْرِ ضَرُورَةٍ لَزِمْتَنِي فِيهِ بَلِ اسْتَرْزَلَنِي عَنِ الْوَفَاءِ بِهِ الْأَشْرُ
 وَمَنْعَنِي عَنْ رِعَايَتِهِ الْبَصْرُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ
 رَهَبْتُ فِيهِ مِنْ عِبَادِكَ وَخَفْتُ فِيهِ غَيْرَكَ وَاسْتَحْيَيْتُ فِيهِ مِنْ
 خَلْقِكَ ثُمَّ أَفْضَيْتُ بِهِ فِعْلِي إِلَيْكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ
 أَقَدَمْتُ عَلَيْهِ وَأَنَا مُسْتَيْقِنٌ أَنَّكَ تُعَاقِبُ عَلَيَّ أَرْتَكَابِهِ فَارْتَكَبْتُهُ.
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ قَدَّمْتُ فِيهِ شَهْوَتِي عَلَيَّ طَاعَتِكَ
 وَاثَرْتُ مَحَبَّتِي عَلَيَّ أَمْرِكَ وَأَرْضَيْتُ فِيهِ نَفْسِي بِسَخَطِكَ وَقَدْ
 نَهَيْتَنِي عَنْهُ بِنَهْيِكَ وَتَقَدَّمْتُ إِلَيْكَ فِيهِ بِإِعْذَارِكَ وَاحْتَجَجْتُ عَلَيَّ
 فِيهِ بِوَعِيدِكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ عَلِمْتُهُ مِنْ نَفْسِي أَوْ
 ذَهَلْتُهُ أَوْ نَسِيْتُهُ أَوْ تَعَمَّدْتُهُ أَوْ أَخْطَأْتُهُ مِمَّا لَا أَشْكُ أَنَّكَ سَائِلِي
 عَنْهُ وَأَنَّ نَفْسِي مُرْتَهَنَةٌ بِهِ لَدَيْكَ وَإِنْ كُنْتُ قَدْ نَسِيْتُهُ أَوْ غَفَلْتُ

نَفْسِي عَنْهُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ وَاجَهْتَكَ بِهِ وَقَدْ
 أَيَقَنْتُ أَنَّكَ تَرَانِي وَأَعْقَلْتُ أَنْ أَتُوبَ إِلَيْكَ مِنْهُ أَوْ نَسِيتُ أَنْ
 أَتُوبَ إِلَيْكَ مِنْهُ أَوْ نَسِيتُ أَنْ أَسْتَغْفِرُكَ لَهُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ
 لِكُلِّ ذَنْبٍ دَخَلْتُ فِيهِ وَأَحْسَنْتُ ظَنِّي بِكَ أَنْ لَا تُعَذِّبَنِي عَلَيْهِ
 وَأَنَّكَ تَكْفِينِي مِنْهُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ اسْتَوْجَبْتُ بِهِ
 مِنْكَ رَدَّ الدُّعَاءِ وَحِرْمَانَ الإِجَابَةِ وَخَيْبَةَ الطَّمَعِ وَانْفِسَاخَ
 الرَّجَاءِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ يُعَقِّبُ الْحَسْرَةَ وَيُورِثُ
 النَّدَامَةَ وَيَحْبِسُ الرِّزْقَ وَيَرُدُّ الدُّعَاءَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ
 ذَنْبٍ يُورِثُ الأَسْقَامَ وَيُعَقِّبُ الضَّنَاءَ وَيُوجِبُ النِّقَمَ وَيَكُونُ
 آخِرُهُ حَسْرَةً وَنَدَامَةً. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ مَدَحْتُهُ
 بِلِسَانِي أَوْ هَشَّتُ إِلَيْهِ نَفْسِي أَوْ اكْتَسَبْتُهُ بِيَدِي وَهُوَ عِنْدَكَ قَبِيحٌ
 تُعَاقِبُ عَلَيَّ مِثْلِهِ وَتَمَقَّتْ مِنْ عَمَلِهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ
 ذَنْبٍ خَلَوْتُ بِهِ فِي لَيْلٍ أَوْ نَهَارٍ حَيْثُ لَا يَرَانِي أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ

فَمَلْتُ فِيهِ مِنْ تَرْكِهِ بِخَوْفِكَ إِلَىٰ أَرْكَابِهِ بِحُسْنِ الظَّنِّ بِكَ
فَسَوَّلْتُ لِي نَفْسِي الْأَقْدَامَ عَلَيْهِ فَوَاقَعْتُهُ وَأَنَا عَارِفٌ بِمَعْصِيَتِي
لَكَ فِيهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ اسْتَقْلَلْتُهُ أَوْ اسْتَصْغَرْتُهُ
أَوْ اسْتَعْظَمْتُهُ وَتَوَرَّطْتُ فِيهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ
مَالَيْتُ فِيهِ عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْ بَرِيئِكَ أَوْ زَيْنْتُهُ لِنَفْسِي أَوْ أَوْمَأْتُ بِهِ
إِلَىٰ غَيْرِي وَدَلَّيْتُ عَلَيْهِ سِوَايَ أَوْ أَصْرَرْتُ عَلَيْهِ بِعَمْدِي أَوْ
أَقَمْتُ عَلَيْهِ بِحِيلَتِي. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ اسْتَعْنْتُ
عَلَيْهِ بِحِيلَتِي بِشَيْءٍ مِمَّا يُرَادُ بِهِ وَجْهَكَ أَوْ يُسْتَظْهَرُ بِمِثْلِهِ عَلَىٰ
طَاعَتِكَ أَوْ يُتَّقَرَّبُ بِمِثْلِهِ إِلَيْكَ وَوَارَيْتُ عَنِ النَّاسِ وَلَبَّسْتُ فِيهِ
كَأَنِّي أُرِيدُكَ بِحِيلَتِي وَالْمُرَادُ بِهِ مَعْصِيَتِكَ وَالهُوَىٰ فِيهِ مُتَصَرِّفٌ
عَلَىٰ غَيْرِ طَاعَتِكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ كَتَبْتَهُ عَلَيَّ
بِسَبَبِ عُجْبٍ كَانَ بِنَفْسِي أَوْ رِيَاءٍ أَوْ سُمْعَةٍ أَوْ خِيَلَاءٍ أَوْ فَرَحٍ أَوْ
مَرَحٍ أَوْ أَشْرٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ حِقْدٍ أَوْ حَمِيَّةٍ أَوْ غَضَبٍ أَوْ رِضَىٍّ أَوْ شُحٍّ

أَوْ بُخْلِ أَوْ ظُلْمٍ أَوْ خِيَانَةٍ أَوْ سَرِقَةٍ أَوْ كِذْبٍ أَوْ لَهْوٍ أَوْ لَعِبٍ أَوْ
نَوْعٍ مِنْ أَنْوَاعٍ مَا يُكْسِبُ بِمِثْلِهِ الذُّنُوبُ وَيَكُونُ بِاجْتِرَاحِهِ
الْعَطْبُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ سَبَقَ فِي عِلْمِكَ أَنِّي
فَاعِلُهُ فَدَخَلْتُ فِيهِ بِشَهْوَتِي وَاجْتَرَحْتُهُ بِإِرَادَتِي وَقَارَضْتُهُ
بِمَحَبَّتِي وَلَذَّتِي وَمَشِيَّتِي وَشِئْتُهُ إِذَا شِئْتَ أَنْ أَشَاءَهُ وَأَرَدْتُهُ إِذَا
أَرَدْتَ أَنْ أُرِيدَهُ فَعَمِلْتُهُ إِذْ كَانَ فِي قَدِيمِ تَقْدِيرِكَ وَنَافِذِ عِلْمِكَ
أَنِّي فَاعِلُهُ لَمْ تُدْخِلْنِي فِيهِ جَبْرًا وَلَمْ تَحْمِلْنِي عَلَيْهِ قَهْرًا وَلَمْ
تَظْلِمْنِي فِيهِ شَيْئًا فَاسْتَغْفِرُكَ لَهُ وَ لِكُلِّ ذَنْبٍ جَرَى بِهِ عِلْمُكَ
عَلَيَّ وَفِيَّ إِلَى آخِرِ عُمْرِي. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ مَالَ
بِسَخْطِي فِيهِ عَنْ رِضَاكَ وَمَالَتْ نَفْسِي إِلَى رِضَاكَ فَسَخِطْتُهُ أَوْ
رَهَبْتُ فِيهِ سِوَاكَ أَوْ عَادَيْتُ فِيهِ أَوْلِيَاءَكَ أَوْ وَالَيْتُ فِيهِ أَعْدَاءَكَ
أَوْ اخْتَرْتُهُمْ عَلَى أَصْفِيَاءِكَ أَوْ خَذَلْتُ فِيهِ أَحِبَّاءَكَ أَوْ قَصَّرْتُ فِيهِ
عَنْ رِضَاكَ يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ تُبْتُ

إِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِيهِ وَاسْتَغْفِرُكَ لِمَا أَعْطَيْتَكَ مِنْ نَفْسِي ثُمَّ لَمْ
 أَفِ بِهِ وَاسْتَغْفِرُكَ لِلنِّعْمَةِ الَّتِي أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ فَقَوِّتْ بِهَا عَلَيَّ
 مَعْصِيَتِكَ وَاسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ خَيْرٍ أَرَدْتُ بِهِ وَجْهَكَ فَخَالَطَنِي مَا
 لَيْسَ لَكَ وَاسْتَغْفِرُكَ لِمَا دَعَانِي إِلَيْهِ الرَّخْصُ فِيمَا اشْتَبَهَ عَلَيَّ
 مِمَّا هُوَ عِنْدَكَ حَرَامٌ وَاسْتَغْفِرُكَ لِلذُّنُوبِ الَّتِي لَا يَعْلَمُهَا غَيْرُكَ
 وَلَا يَطَّلِعُ عَلَيْهَا سِوَاكَ وَلَا يَحْتَمِلُهَا إِلَّا جِلْمُكَ وَلَا يَسْعُهَا إِلَّا
 عَفْوُكَ وَاسْتَغْفِرُكَ وَاتُّوبُ إِلَيْكَ مِنْ مَظَالِمَ كَثِيرَةٍ لِعِبَادِكَ قَبْلِي يَا
 رَبِّ فَلَمْ أَسْتَطِعْ رَدَّهَا عَلَيْهِمْ وَتَحْلِيلَهَا مِنْهُمْ أَوْ شَهْدُوا
 فَاسْتَحْيَيْتُ مِنْ اسْتِحْلَالِهِمْ وَالطَّلَبِ إِلَيْهِمْ وَإِعْلَامِهِمْ ذَلِكَ
 وَأَنْتَ الْقَادِرُ عَلَيَّ أَنْ تَسْتَوْهَبِنِي مِنْهُمْ وَتُرْضِيَهُمْ عَنِّي كَيْفَ
 شِئْتَ وَبِمَا شِئْتَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ وَخَيْرَ
 الْغَافِرِينَ. اَللّٰهُمَّ اِنَّ اسْتَغْفَارِي اِيَّاكَ مَعَ الْاِضْرَارِ لَوْمٌ وَتَرْكِي
 الْاِسْتِغْفَارَ مَعَ مَعْرِفَتِي بِسَعَةِ جُودِكَ وَرَحْمَتِكَ عَجْزٌ فَكَمْ تَتَحَبَّبُ

إِلَهِي يَا رَبِّ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ عَنِّي وَكَمْ أَتَبَغَّضُ إِلَيْكَ وَأَنَا الْفَقِيرُ
إِلَيْكَ وَإِلَى رَحْمَتِكَ فَيَأْمَنُ وَعَدَّ فَوْقًا وَأَوْعَدَ فَعَمَّا اغْفِرْ لِي
خَطَايَايَ وَاعْفُ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ.

به نام خداوند بخشنده مهربان؛ خدایا از تو آمرزش می‌خواهم از هر گناهی که بدنم به سبب تندرستی تو بر آن نیرو گرفته؛ یا قدرتم به واسطه نعمتت به آن دست یافته؛ یا به واسطه روزی گسترده‌ات دستم به سوی آن گشوده شده است؛ یا هنگام ترس از تو در آن به بردباریت اتکا نموده؛ یا به پرده پوشیت آن را از مردم پوشانده؛ یا به بردباریت در آن از غضبت در امان ماندم؛ یا در آن بر عفو بزرگوارانه‌ات تکیه نمودم. خدایا! از تو آمرزش می‌خواهم از هر گناهی که به امانتت در آن خیانت کرده یا به سبب انجامش جانم را پست گرداندم؛ یا با آن پشتم را سنگین نمودم؛ یا لذت را بیش انداختم؛ یا شهوتم را ترجیح دادم؛ یا برای دیگران در آن تلاش

کردم؛ یا با آن پیروان خود را گمراه نمودم؛ یا در برابر منع
 کنندگان حقم کید و مکر کردم؛ یا بر آن بر دشمنانم غلبه
 نمودم؛ یا با حيله بر او چيره گرديدم؛ يا او را بر تو واگذار
 کردم ولی تو مانع کارم نگردیدی؛ در حالی که انجام
 گناهان را از طریق من زشت می‌شمردی ولی بردباری
 نمودی؛ اما پروردگارا از گذشته بدان علم داشتی و مرا
 مجبور بدان ننموده و با غلبه، مرا بر انجامش اجبار
 ننمودی و در آن به من ظلم و ستمی نکردی؛ پس برای
 آن و برای تمام گناهان از تو آمرزش می‌خواهم. خدایا! از
 تو آمرزش می‌خواهم برای هر گناهی که از آن به سویت
 توبه کرده و بر انجامش اقدام نمودم و در حال انجام
 گناه از تو حیا می‌کردم و از تو می‌هراسیدم و باز آن را
 انجام می‌دادم. خدایا! از تو آمرزش می‌خواهم برای هر
 گناهی که بر من نوشته‌ای به سبب کار نیکی که قصد
 داشتم آن را برای تو انجام دهم؛ اما قصدهای دیگر در
 آن داخل شد و اموری در آن وارد شد که خالص برای تو

نگریدید؛ یا مستحق اموری گردیدم که غیر تو را اراده کنم و بسیاری از کارهایم اینگونه است. خدایا! از تو آمرزش می‌خواهم برای هر گناهی که بر من لازم گردید به سبب عهده‌ای که با تو بستم و پیمانی که با تو برقرار نمودم و ذمه‌ای که به خاطر تو در حق یکی از مخلوقات آن را مشغول ساختم؛ آن گاه بدون آن که ضرورتی باشد آن‌ها را نقض کردم؛ بلکه حرص و طمع مرا لغزانیید و به انجام آن واداشت و از رعایت پیمان‌هایم مرا باز داشت. خدایا! از تو آمرزش می‌خواهم برای هر گناهی که در آن از بندگانت وحشت کردم و از غیر تو ترسیدم و از بندگانت حیا کردم؛ آن گاه افعالم را به سوی تو فرستادم؛ خدایا از هر گناهی که اقدام به آن کردم، از تو آمرزش می‌خواهم در حالی که به یقین می‌دانستم که مرا بر ارتکاب آن عقاب می‌کنی؛ اما با این همه آن را انجام دادم. خدایا! از تو آمرزش می‌خواهم برای هر گناهی که شهواتم را بر طاعتت پیش انداختم و محبتت را بر